

طراحی سیستم بازیافت انرژی در مجتمع صنعتی تولید تخم مرغ (۸۳)

سید مرتضی صداقت حسینی^۱، مرتضی الماسی^۲، سعید مینایی^۳ و علی محمد برقی^۴

چکیده

یکی از مشکلات عمده در فعالیتهای کشاورزی و دامپروری، ایجاد فضولات گیاهی و جانوری است. سالانه حدود ۸۵۲۸۱۴ تن کود تازه، در مرغداری‌های پرورش دهنده مرغ‌های گوشتی و مرغ‌مادر در کشور تولید می‌شود، که می‌توانند منشاء آلودگی زیست محیطی، باشند. برای تصفیه این فضولات، می‌توان از روش هوایی یا روش بی‌هوایی، استفاده نمود. تجزیه بی‌هوایی علاوه براین‌که، نیز به‌هزینه اولیه کمتری دارد، مقداری انرژی نیز به‌صورت بیوگاز تولید می‌کند که می‌توان از آن در بخش‌های مختلف کشاورزی و دامپروری‌ها، استفاده نمود. برای این‌منظور یک واحد صنعتی تولید تخم مرغ، با ظرفیت ۶۰۰۰۰ قطعه مرغ تخم‌گذار، در شهرستان قزوین، جهت امکان استفاده و طراحی سیستم بازیافت کود و انرژی، مورد ارزیابی قرار گرفت. ابتدا میزان کود و مشخصات آن براساس کتاب روش‌های استاندارد آزمایش آب و فاضلاب و دستورالعمل مرکز تحقیقات آب و خاک کشور، اندازه‌گیری شد. همچنین انرژی مصرفی در بخش‌های مختلف مرغداری، در دو فصل تابستان و زمستان، محاسبه گردید. انرژی‌های روزانه مصرفی الکتریکی، شیمیایی (وخت) و بیولوژیکی (انسانی) در زمستان، به ترتیب ۹۴/۵۸، ۳۸۵۶۳/۸۸، ۲۳۹۵/۷ و در تابستان به ترتیب ۳۳۵۹/۵، ۱۲۴/۶۶، ۹۴/۵۸ مگاژول در روز تعیین گردیدند. دستگاه تجزیه بی‌هوایی در مقیاس آزمایشگاهی، طراحی و ساخته شد، که با استفاده از آن و نمونه‌های تهیه شده از مرغداری مزبور، زمان ماندگاری مواد ۱۳ روز و میزان گاز تولیدی روزانه ۳۴۴/۳ مترمکعب تعیین گردید. همچنین با استفاده از دستگاه تجزیه گاز، مقدار مтан موجود در گاز تولیدی ۵۷/۲۵ درصد و مقدار دی‌اکسیدکربن ۳۴/۶۱ درصد، تعیین شد. همچنین میزان کاهش مواد جامد (TS) ۵۵/۹٪ درصد و کاهش مواد آلی (VS) ۵۲/۴۶ درصد تعیین گردید. براساس اطلاعات حاصل از فعالیت‌های آزمایشگاهی و میدانی، همچنین با استفاده از منحنی تغییرات دمای محیط، سیستم تجزیه بی‌هوایی طراحی گردید و میزان انرژی به دست‌آمده الکتریکی روزانه، تعیین گردید. میزان انرژی الکتریکی تولیدی روزانه، در زمستان ۱۰۴۲/۷۴ و در تابستان ۱۵۵۴/۶ مگاژول برآورد گردید. در صورت استفاده از سیستم طراحی شده می‌توان در زمستان، ۴۱ درص و در تابستان ۴۳/۵ درص انرژی الکتریکی مصرفی مرغداری را تأمین نمود.

کلید واژه: بیوگاز، بازیافت انرژی، سیستم تجزیه بی‌هوایی، مرغداری، کودهای مرغی

۱- کارشناس ارشد مکانیزاسیون کشاورزی، مری مکانیزاسیون کشاورزی مرکز آموزش عالی جهاد کشاورزی، کرج، پست الکترونیک: morteza.s.hosseini@gmail.com

۲- دکتری مکانیزاسیون کشاورزی، استاد ماشینهای کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

۳- دکتری مکانیک ماشینهای کشاورزی، دانشیار مهندسی ماشینهای کشاورزی، قطب علمی مهندسی بازیافت و کاهش ضایعات محصولات استراتژیک کشاورزی

۴- دکتری مکانیک ماشینهای کشاورزی، استاد ماشینهای کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

۱- مقدمه

برای رسیدن به توسعه پایدار، نیاز به منابع بیشتر انرژی است که برای تأمین منابع کافی انرژی دو راه حل وجود دارد: اولاً افزایش بازدهی انرژی دستگاههای مورد استفاده ثانیاً استفاده از منابع جدید انرژی. از طرف دیگر با افزایش جمعیت و سطح رفاه جامعه، مقدار استفاده از منابع غذایی (گیاهی و جانوری) افزایش یافته و در نتیجه برای جبران تقاضا، میزان تولید آنها با رشد روپرور بوده است. با توسعه صنایع دامپروری و کشاورزی و همچنین استفاده بیشتر از منابع غذایی، آلودگی حاصل از فضولات گیاهی و دامی افزایش یافته است. در جهت تصفیه این فضولات می توان از روش تجزیه بی هوایی^۱ یا تجزیه هوایی^۲ استفاده نمود. روش بی هوایی در مقایسه با روش دیگر نه تنها انرژی بیشتر را می دهد بلکه مقداری انرژی بصورت بیوگاز تولید می نماید.^[۳]

برآوردهای صورت گرفته نشان می دهند که پتانسیل تقریبی تولید متان به وسیله فن آوری بی هوایی در ایران برای سال ۱۳۷۵ حدود ۹۳۰۰ میلیون مترمکعب متan در سال بوده که ۱۰۰۰ میلیون متر مکعب آن از زباله ها می باشد.^[۷] و بخش عظیمی از این رقم، مربوط به فضولات دامی و گیاهی حاصل از فعالیت های دامپروری و کشاورزی می باشد. در سال ۱۳۷۹ در مرغداری های پرورش دهنده مرغ گوشتی و مادر در کشور ۸۵۲۸۱۴ تن کود تولید شده است.^[۲] در حالیکه استفاده مستقیم از آنها در زمینهای زراعی و باغی کشور ممکن است باعث انتقال برخی از بیماری ها در سطح کشور شوند و یا دپوی کردن آنها در محیط، برای پوسیدن، باعث ایجاد و انتشار مقداری متan و دی اکسید کربن، در اتمسفر نماید که این موضوع می تواند باعث تخریب لایه ازن شود. در صورتیکه می توان با استفاده از فن آوری بی هوایی علاوه بر جلوگیری از خطرات فوق الذکر، حدوداً ۵۴ میلیون متر مکعب بیوگاز، بدست آورد و به عنوان منبع انرژی استفاده نمود. طبق بررسی های به عمل آمده، پتانسیل تولید انرژی به صورت بیوگاز از فضولات دامی کشور، معادل ۲۵۵۰ بشکه نفت خام را در حال حاضر می توان صرفه جویی کرد.^[۸] بطور کلی مسئله استفاده از منابع بیو انرژی، در جهان موضوعی چند بعدی^۳ (سه بعدی) است. یعنی از سه دیدگاه انرژی، زیست محیطی و اقتصادی می توان به آن نگاه کرد.^[۳]

۱-۱- فرآیند تخمیر بی هوایی

تجزیه مواد آلی (که اصطلاحاً بیوماس نامیده می شوند) به وسیله باکتری های بی هوایی در شرایط و محیط مناسب (بدون وجود اکسیژن) را تخمیر بی هوایی گویند. این فرآیند در سه مرحله: هیدرولیز، اسیدزایی و متان زایی انجام میشود. مواد قابل استفاده در این فرآیند عبارتند از: مواد زاید دامداری ها و مرغداری ها و بطور کلی مواد زاید دامی، مواد سبزینهای گیاهی (محصولات زراعی، صنعتی، درختان و فضای سبز)، مواد زاید جامد و فضولات آلی (فاضلاب های شهری و روستایی، زباله های شهری و روستایی) و مواد جامد و پسماند کارخانجات تبدیل مواد غذایی (کنسرو سازی، کمپوت سازی، لبیتیات، ماکارونی، رب و ...).

با قرار گرفتن مواد فوق الذکر، در شرایط مناسب محیط یعنی pH ، نسبت کربن به نیتروژن مواد، غلظت مواد، زمان توقف مواد، هم زدن و میزان بارگیری روزانه مواد در داخل راکتور، مقداری بیوگاز (حدود ۷۵٪ متن و حدود ۲۵٪ دی اکسید کربن و گازهای دیگر) تولید می شود که می توان به عنوان منبع انرژی از آن استفاده نمود. همچنین لجن خروجی از راکتور (هضم)، به دلیل افزایش مقدار مواد غذایی ($\text{N}, \text{K}, \text{P}$) و کاهش آلایندگی آنها بصورت مستقیم یا پس از خشک کردن، در مزارع به عنوان کود، می توان استفاده نمود. از موارد دیگر استفاده آن در استخراج های پرورش ماهی و تغذیه دام است.

۲- مواد و روش ها

آزمایش های به عمل آمده در این تحقیق در دو بخش آزمایشگاهی و میدانی می باشد.

۲-۱- آزمایش های میدانی: موارد ذیل در محیط طبیعی (مرغداری و محبوطه آن) مورد ارزیابی و اندازه گیری قرار گرفت.

۲-۱-۱- محاسبه دمای حداقل، حداقل و متوسط روزانه: با استفاده از آمار ده ساله ایستگاه تحقیقات کشاورزی منطقه انجام شد.

۲-۱-۲- تعیین انرژی مصوفی روزانه: بدلیل اینکه مجتمع مرغداری مذکور بصورت تمام اتوماتیک می باشد اکثر قسمتها بصورت الکتریکی کار می کنند.

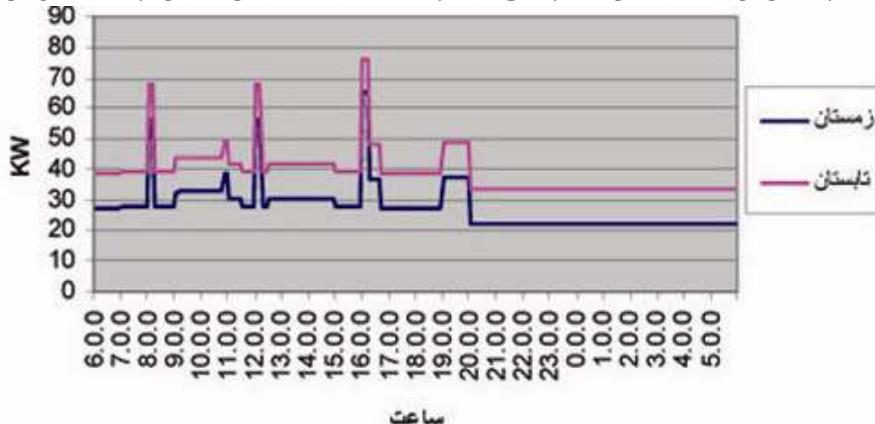
¹ Anaerobic digestion

² Aerobic digestion

³ Package

۱-۲-۱-۲-۱- انرژی الکتریکی مصرفی روزانه: انرژی الکتریکی مصرفی روزانه در قسمتهای تخلیه کود سالن، حمل دانه، جمع آوری تخم مرغ، تهیه آب آشامیدنی، سیستم تهویه سالن‌ها، روشنایی سالن‌ها و ساختمنهای اداری و نگهداری بدین صورت محاسبه گردید که تمام مصرف کننده‌های الکتریکی مشخص و توان الکتریکی مصرفی هر کدام تعیین گردید و مدت زمان استفاده از هر کدام در روز تعیین گردید و با فاصله زمانی پنج دقیقه در دو فصل زمستان و تابستان مشخص و نمودار آن رسم شد که نمودار کلی آن به شکل ۱ می‌باشد و سطح زیر نمودار مقدار انرژی الکتریکی مصرفی روزانه را تعیین می‌کند.

شکل ۱- نمودار تغییرات توان الکتریکی مصرفی روزانه مرغداری در تابستان و زمستان

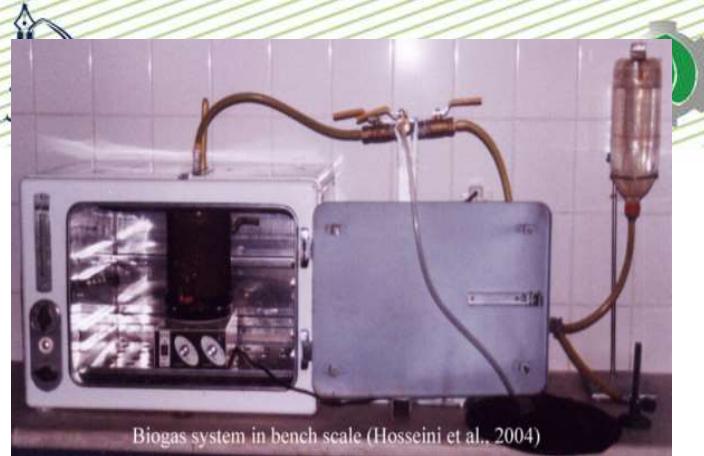
۲-۱-۲-۱- انرژی شیمیایی مصرفی روزانه: مقدار انرژی شیمیایی مصرفی روزانه بصورت سوخت در مجتمع مرغداری در قسمتهای حمل کود (سوخت مصرفی تراکتور) و سیستم گرمایشی در زمستان تعیین گردید که مقدار آن برای تابستان $124/66$ و در زمستان $38563/88$ مگاژول در روز بدست آمد.

۲-۱-۳-۲- انرژی بیولوژیکی روزانه: انرژی بیولوژیکی مقدار انرژی می‌باشد که کارگران برای جمع آوری و بسته بندی تخم مرغ‌ها استفاده می‌کنند که برای محاسبه انرژی بیولوژیکی، تعداد کارگرانی را که روزانه در قسمت جمع آوری تخم مرغ، کار می‌کنند در تعداد ساعات کار روزانه ضرب کرده تا تعداد ساعات کاری کارگران در طی روز محاسبه شد و با توجه به این که هر کارگر بطور متوسط $1/96$ مگاژول بر ساعت انرژی مصرف می‌کند [۶]. از حاصلضرب تعداد ساعات روزانه کار در عدد مذکور مقدار انرژی مصرفی بیولوژیکی روزانه بدست خواهد آمد.

۲-۲- آزمونهای آزمایشگاهی

(الف) در این بخش ابتدا دستگاه تخمیر بی‌هوایی در مقیاس آزمایشگاهی طراحی و ساخته شده (شکل ۲) و پس از بارگیری روزانه دستگاه، مقدار گاز تولیدی روزانه اندازه‌گیری و ترکیبات گاز تولیدی توسط دستگاه گازوکروماتوگراف^۱ تعیین شد. با ۱۳ روز ماندگاری مواد به ازاء هر کیلوگرم ماده آلی (VS)^۲ موجود در کود روزانه، ۳۲۰ لیتر گاز تولیدی داشت.

1- Gaz chromatograph
2- Volital solid

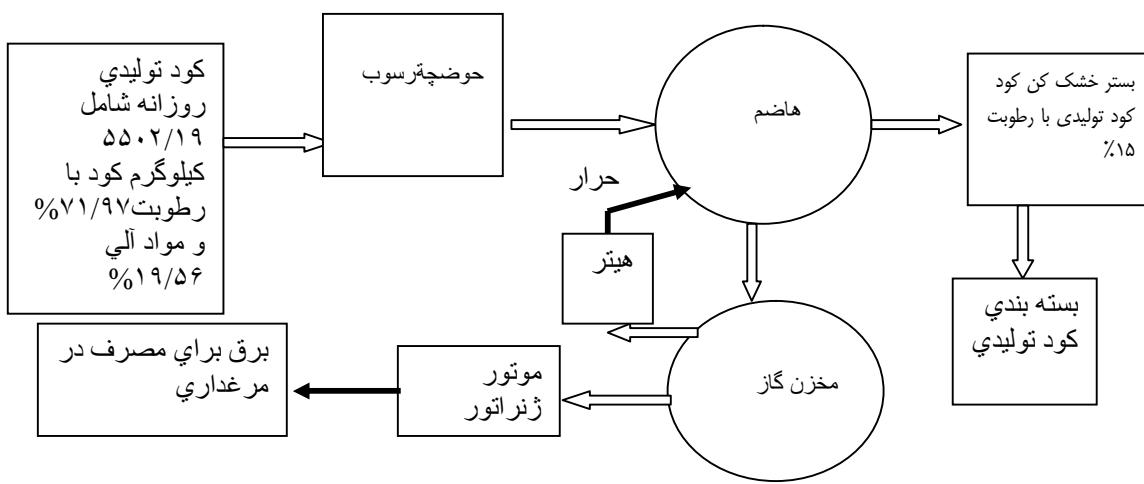

شکل ۲- دستگاه تخمیر بی هوازی در مقیاس آزمایشگاهی

ب) مشخصات مواد ورودی به رآکتور خروجی از آن بر اساس کتاب روشهای استاندارد آزمایش آب و فاضلاب^۱ انجام گرفت. اندازه گیری مواد غذایی (N,K,P,C) بر اساس دستورالعمل مرکز تحقیقات فنی و مهندسی آب و خاک، برای اندازه گیری عناصر غذایی کمپوست انجام گرفت. موارد اندازه گیری شده عبارتند از: درصد مواد جامد (TS)، درصد مواد آلی (VS)، مقدار عناصر غذایی (N,K,P,C)، PH، درجه حرارت، چگالی، درصد رطوبت وزنی، درصد مواد شناور و درصد شن. مشخصات کود تولیدی روزانه در مرغداری بصورت جدول ۱ می باشد.

جدول ۱- مشخصات کود تولیدی روزانه در مرغداری			
درصد رطوبت %۷۱/۹۷	درصد مواد خشک %۲۸/۰۳		
	مقدار شن در ماده خشک(درصد)	مقدار مواد شناور در ماده خشک(درصد)	مقدار مواد آلی در ماده خشک(درصد)
	%۲۸/۰۹	%۰/۴۲	%۷۱/۳۸
مقدار مواد غذایی در ماده خشک کود (درصد)			
کربن	فسفر	پتاسیم	ازت
%۸/۲۴	%۰/۳۶	%۰/۴۲	%۰/۹

شکل ۳-۲- طرح شماتیک قسمتهای مختلف سیستم تولید بیوگاز واحد تولید بیوگاز از محل تولید کود روزانه شروع شده و شامل قسمتهای ذیل می باشد(شکل ۳).

شکل ۳- طرح شماتیک قسمتهای مختلف سیستم بی هوازی

۱-۳-۲- حوضچه رسوب

1- Standard methods for the examination of water and waste water

2- Total solid

۱-۱-۳-۲- ابعاد حوضچه رسوب

کود تولیدی روزانه باید ابتدا به غلظت ۷ درصد مواد آلی رسیده و مواد شناور و شن موجود در آن به دلیل احتمال گیر کردن در سیستم جدا گردد. برای این منظور می باشد $1/79$ برابر مواد روزانه یعنی $9872/5$ کیلوگرم (لیتر) آب به مواد اضافه گردد. یعنی مجموعاً روزانه $15374/6$ کیلوگرم محلول داخل مخزن، وارد می کنیم. طبق قسمت ۲-۲ چگالی مواد روزانه

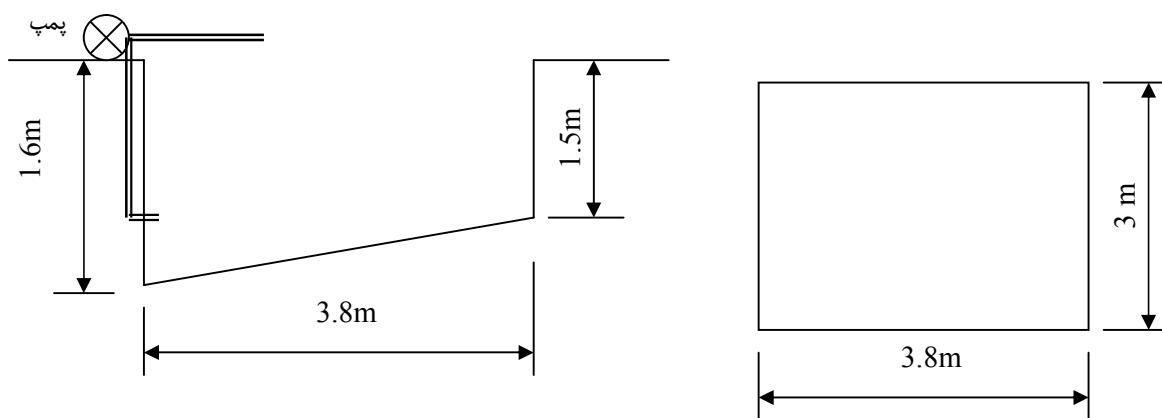
1.067 gr/Cm^3 تعیین شد. در نتیجه حجم مواد روزانه $14408/6$ لیتر خواهد بود. بادرنظر گرفتن ۲۰ درصد ضریب اطمینان،

حجم حوضچه رسوب $17/29$ مترمکعب می شود.

جنس حوضچه از بتون ضد سولفات و ابعاد و طرح آن در شکل شماره ۴ آمده است.

۲-۳-۲- هاضم (راکتور)

۱-۲-۳-۲- ابعاد و طرح هاضم

شکل ۴- ابعاد و طرح حوضچه رسوب، تصویر جانبی (چپ) و تصویر از بالا (راست)

حجم هاضم از رابطه ذیل محاسبه می گردد [۴].

$$V_D(lt) = S_d(lt/day) \cdot RT(day)$$

V_D : حجم هاضم

S_d : مواد روزانه تولیدی

RT : زمان ماندگاری

درنتیجه برای تعیین حجم هاضم خواهیم داشت:

$$V_D = 14408.6 \cdot 13 = 187311.8(lt)$$

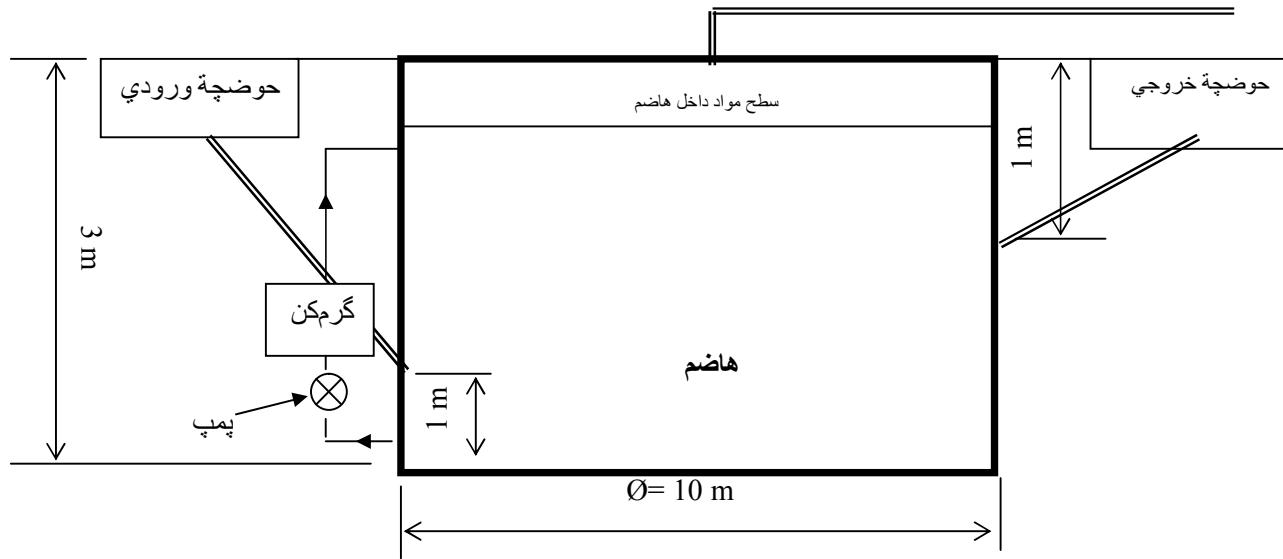
بادرنظر گرفتن 20% ضریب اطمینان حجم مخزن خواهد شد:

$$V_D = 187311.8 \cdot 1.2 = 224774.16(lt)$$

جنس هاضم از بتون ضد سولفات با عایق کاری در کف و دیارهای می باشد. شکل هاضم به صورت استوانه ای است و سقف آن به صورت ثابت می باشد. به خاطر سردسیر بودن منطقه هاضم در داخل زمین قرار می گیرد (شکل ۵).

همزن داخل هاضم از نوع هیدرولیکی با پمپ لجن کش می‌باشد [۱۰]. سیستم گرمایشی از نوع گرم کن خارجی می‌باشد [۱۰].

شکل ۵- طرح و ابعاد راکتور به همراه سیستم هیتر و همزن آن

۳-۳-۲- مخزن گاز

۱-۳-۳-۲- حجم مخزن گاز

مخزن گاز از نوع شناور و به شکل استوانه می‌باشد و جنس آن از ورق‌های فولادی با لایه‌ای از رنگ که قسمت داخلی آن پوشش داده می‌شود [۵]. حجم مخزن به مقدار و شدت گاز تولیدی روزانه، بستگی دارد.

۱-۱-۳-۲- محاسبه حجم گاز تولیدی رو انه

با توجه به نتایج قسمت ۲-۲ الف مقدار گاز تولیدی به ازای یک کیلوگرم مواد آبی 320 لیتر گاز تولیدی خواهیم داشت. به دلیل این که روزانه $\frac{1076}{2} = 538\text{ کیلوگرم}$ مواد آبی در مرغداری تولید می‌شود، در نتیجه میزان گاز تولیدی روزانه در راکتور $\frac{344384}{4} = 86084 \text{ لیتر}$ خواهد شد.

میزان گاز تولیدی در ساعت $\frac{14349}{6} = 2391 \text{ لیتر}$ خواهد بود. با توجه به شکل ۱ زمانی که موتور ژنراتور باید روشن شود، ساعت‌های ۸ صبح، ۱۲ ظهر و ۱۶ بعداز ظهر می‌باشد. بیشترین زمانی که از گاز استفاده نمی‌شود ۱۶ ساعت می‌باشد، در نتیجه در این مدت $229/\frac{59}{2} = 3.8 \text{ متر مکعب}$ گاز تولید می‌گردد که مخزن باید گنجایش آن را داشته باشد. مقدار $20 \text{ درصد نیز برای اطمینان به این مقدار افزاییم که } \frac{275}{5} = 55 \text{ لیتر}$ خواهد شد.

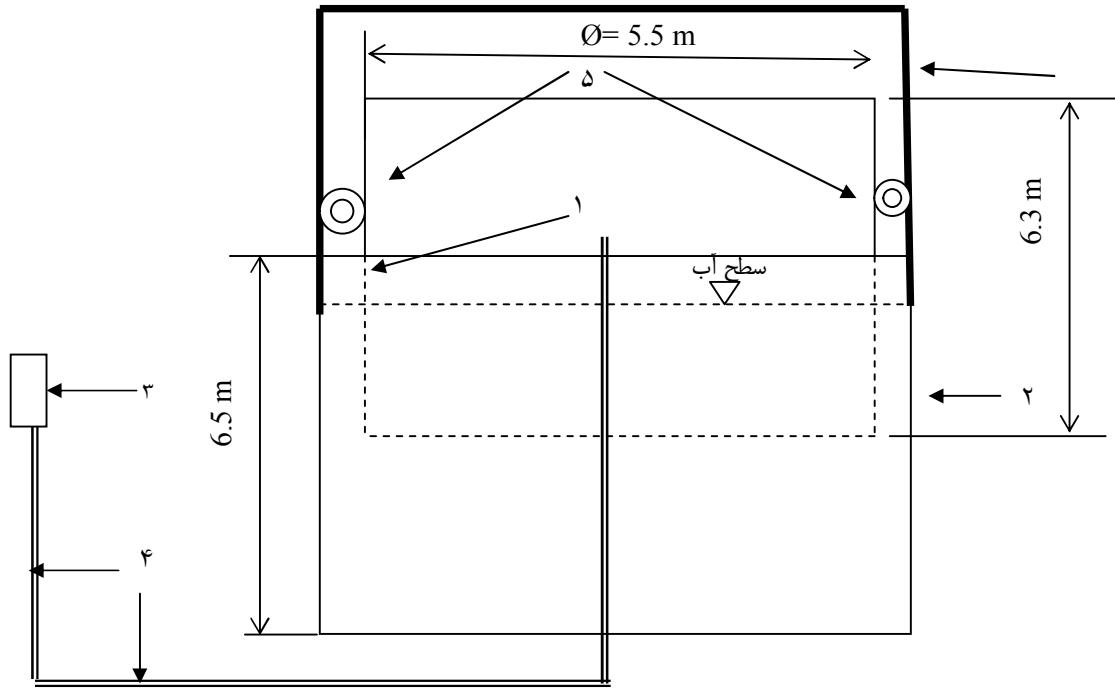
۲-۳-۳-۲- ابعاد مخزن گاز

به دلیل این که حجم گاز تولیدی زیاد است از دو مخزن برای نگهداری گاز تولیدی استفاده می‌نماییم. در نتیجه حجم هر مخزن $137/\frac{72}{2} = 48.75 \text{ متر مکعب}$ می‌باشد. برای این که فشار داخل مخزن گاز از عسانیتیمر آب تجاوز نکند که این مقدار معادل $0.06 \text{ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع}$ است [۵] می‌بایست ابتدا وزن استوانه شناور محاسبه شود و سپس سطح مفید برای تأمین فشار لازم، تعیین گردد. از ورق‌های موج دار گالوانیزه (شیروانی) و با ضخامت 2 میلیمتر استفاده می‌گردد. وزن هر متر مربع $\frac{6}{4} = 1.5 \text{ کیلوگرم}$ می‌باشد.

برای حجم مورد نظر می‌توانیم دو مخزن هر کدام به قطر $5/5 = 1 \text{ متر}$ و ارتفاع $6/3 = 2 \text{ متر}$ بسازیم. برای این مقدار $132/5 = 26.4 \text{ متر}$ ورق نیاز داریم که معادل 835 کیلوگرم وزن دارد. در نتیجه مقدار فشار تولیدی $0.063 \text{ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع}$ خواهد شد (شکل ۶). استوانه ثابت باید کمی بزرگتر از استوانه شناور باشد. قطر استوانه ثابت $5/8 = 0.625 \text{ متر}$ و ارتفاع آن $5/8 = 0.625 \text{ متر}$ می‌باشد. ارتفاع آب داخل مخزن ثابت $5/8 = 0.625 \text{ متر}$ است. در نتیجه فشار تولیدی 56840 می‌باشد . که لازم است ضخامت ورق‌ها را مقداری در نظر بگیریم که تحمل فشار تولیدی را داشته باشد.

شکل ۶- نمای مخزن ذخیره گاز و قسمت های مختلف آن

- ۱- استوانه شذور ۲- استوانه ثابت و مخزن آب ۳- مشعل ۴- لوله های انتقال گاز ۵- چرخ های هدایت کننده استوانه
شناور ۶- میله های نگهدارنده استوانه شناور

۴-۳-۲- موتور ژنراتور

موتور ژنراتور موجود در مرغداری از نوع دیزلی با توان خروجی ۱۲۱ الی ۱۳۹ اسب بخار می باشد. گاز تولیدی روزانه باید برای روشن کردن موتور ژنراتور مورد استفاده قرار گیرد. برای این منظور می بايستی موتور دستگاه موجود را دو گانه سوز نماییم، یعنی موتور ژنراتور با دو نوع سوخت دیزل و بیوگاز هم زمان کار کند و ۲۰ درصد انرژی مصرفی از دیزل و ۸۰ درصد از بیوگاز تأمین شود. در این صورت بازدهی موتور از ۳۵ درصد به حدود ۳۰ درصد کاهش می یابد.

۴-۳-۱- محاسبه مدت زمان روشن بودن ژنراتور در روز

با استفاده از رابطه ذیل می توان مدت زمان روشن بودن موتور ژنراتور را تخمین زد:

$$OT = \frac{EV}{G}$$

OT: مدت زمان روشن بودن موتور(ساعت)

EV: حجم مؤثر (متر مکعب)

(m^3/h) : شدت سوخت مصرفی

G: مقدار G از رابطه ذیل تعیین می گ دد [۱۱].

$$G = \frac{T(KW)}{Y \cdot X(KW.h/m^3)}$$

ارزش حرارتی متان ۹/۹۴ کیلووات ساعت بر متر مکعب می باشد. چون بیوگاز تولیدی ۵۷ درصد متان دارد پس ارزش حرارتی بیوگاز تولیدی (X) $5/6658$ می باشد. روزانه $344/3$ متر مکعب گاز تولیدی داریم که از این مقدار ۴۵ درصد در زمستان و ۱۸ درصد

در تابستان صرف گرم کردن هاضم می شود [۵]. در نتیجه در زمستان ۱۸۹/۳۲۶ و در تابستان ۲۸۲/۳۲۶ متر مکعب گاز قابل استفاده برای تولید انرژی الکتریکی داریم.

$$G = \frac{(80 \cdot 0.8)}{(0.3)(5.6658)} = 37.65 \text{ m}^3/\text{h}$$

$$OT = \frac{189.385}{37.65} = 5h$$

مدت روش بودن روزانه موتور ژنراتور در زمستان

$$OT = \frac{282.326}{37.65} = 7.49h$$

مدت روش بودن روزانه موتور ژنراتور در تابستان

مدت زمان روش بودن موتور ژنراتور به ازای یک ساعت گاز تولیدی در زمستان ۱۲/۵ و در تابستان ۱۸/۷ دقیقه می باشد.

۲-۳-۵- بسترهای لجن خشک کن

در بسترهای خشک کن، از یک سیستم زهکش در کف آن برای جدا کردن آب لجن استفاده می گردد. برای محاسبه سطح مورد نیاز برای بسترهای لجن خشک کن از رابطه ذیل استفاده می گ دد [۶].

$$T = T_1 + T_2 = T_1 + \frac{30 \cdot H \cdot SS_O}{(a \cdot E) - (b \cdot R)} \left(\frac{1}{SS_1} - \frac{1}{SS_2} \right)$$

T_1 : مدت زمانی که در آن لجن آب خود را به صورت زهکشی از دست می دهد (۱۰ روز).

H : ارتفاع لجن در بستر لجن خشک کن هنگام ورود به آن(Cm).

SS_O : درصد مواد جامد لجن هنگام ورود به بستر.

E : شدت تبخیر بر حسب سانتیمتر بر ماه.

a : ضریب تصحیح (۰/۷۵).

R : شدت بارندگی بر حسب سانتیمتر در ماه.

b : ضریب تصحیح اثر بارندگی (۰/۵۷).

SS_1 : درصد مواد جامد در انتهای زمان T_1 .

SS_2 : درصد مواد جامد در انتهای زمان T یعنی هنگامی که بخواهیم آن را به بیرون حمل نماییم (۰/۸۵).

$$T = 10 + \frac{30 \cdot 60 \cdot 0.04}{(0.75 \cdot 4.02) - (0.57 \cdot 2.19)} \left(\frac{1}{0.2} - \frac{1}{0.85} \right) = 165.6 \cong 166 \text{ day}$$

روزانه پس از فرآیند تخمیر، لجن با ۴/۵ درصد مواد جامد خواهیم داشت. یعنی

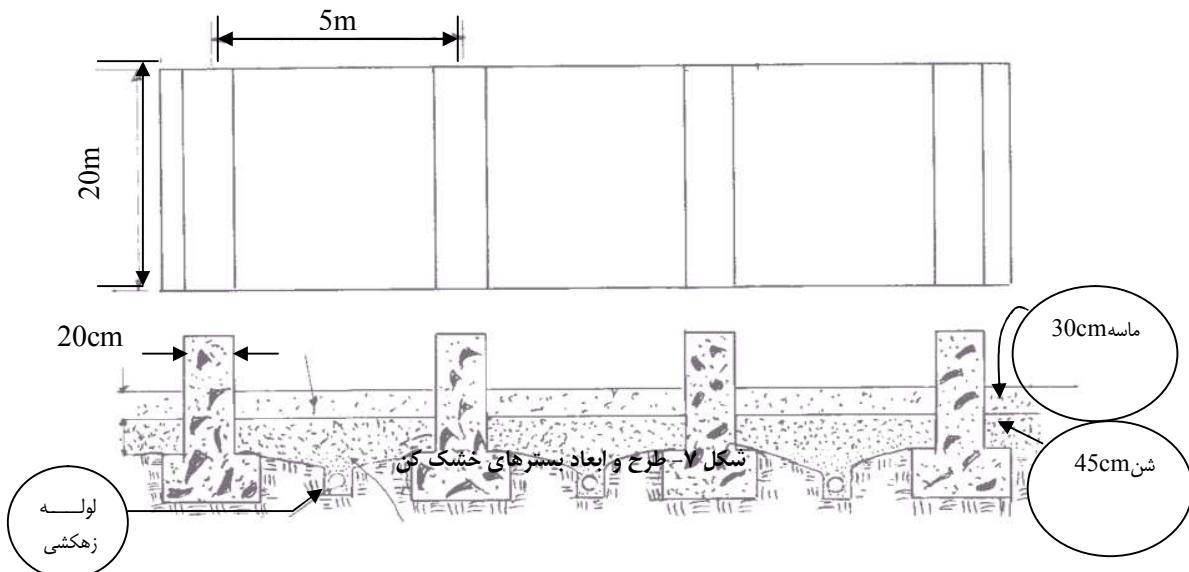
$$15374.691 \cdot \%4.5 = 624.21 \text{ Kg.TS/day}$$

$$624.21 \cdot 166 = 103618.86 \text{ Kg}$$

تقریباً معادل ۱۰۳ متر مکعب مواد خشک روزانه است. بادرنظر گرفتن ۲۰ درصد ضریب اطمینان ۱۲۴ متر مکعب خواهیم داشت. چون ارتفاع کود خشک شده می بایست کمتر از ۶۰ سانتیمتر (حدود ۴۰ سانتیمتر) باشد [۶]. میزان سطح کود خشک کنی مورد نیاز خواهد شد:

$$\frac{124}{0.4} = 310 \text{ m}^2$$

به خاطر این که پهنهای بسترهای خشک کن ۵ متر در نظر گرفته شده است. پس طول آن ۶۲ متر است. می توان از سه ردیف به طول ۲۰ متر استفاده نمود (شکل ۷).

۳-۱- مقدار انرژی مصرفی روزانه در دوفصل تابستان و زمستان در مرغداری مذکور به صورت ذیل خواهد بود.

جدول شماره ۲- مقدار انرژی مصرفی روزانه مرغداری

ردیف	نوع انرژی	شکر لای-طرح و ابعاد بسترهای خشک کن	تابستان (مگاژول)	زمستان (مگاژول)	درصد
۱	الکتریکی		۳۳۵۹/۵	۲۳۹۵/۷	۵/۸
۲	شیمیایی		۱۲۴/۶۶	۳۸۵۶۳/۸۸	۹۳/۹
۳	بیولوژیکی		۹۴/۵۸	۹۴/۵۸	۰/۳

۳-۲- با توجه به اینکه در زمستان $189/385$ متر مکعب و در تابستان $282/326$ متر مکعب بیوگاز با 57 درصد متان و ارزش حرارتی $20/39$ مگاژول در هر متر مکعب و راندمان موتور 30% و راندمان ژنراتور 85% مقدار انرژی الکتریکی تولیدی روزانه $984/17$ مگاژول در زمستان و $1467/93$ مگاژول در تابستان، خواهد شد. یعنی در تابستان $43/5\%$ و در زمستان 41% انرژی الکتریکی مصرفی، صرفه جویی خواهد شد.

۳-۳- قبل از احداث سیستم تجزیه بی هوایی، مقدار انرژی الکتریکی مصرفی روزانه به ازای هر قطعه مرغ در تابستان $55/9$ کیلوژول و در زمستان $39/9$ کیلوژول می باشد. در صورتیکه سیستم مذکور احداث گردد مقدار آن در تابستان $31/5$ کیلوژول و در زمستان $23/5$ کیلوژول خواهد شد.

۳-۴- با توجه به اینکه مقادیر TS و VS نشان دهنده مقدار آلایندگی می باشند. کاهش مقدار آنها طبق جدول زیر پس از اجرای سیستم تجزیه بی هوایی، دلیل بر کاهش مقدار آلودگی کود تولیدی است.

جدول ۳- مشخصات مواد ورودی و خروجی رآکتور

حداکثر	میانگین	حداقل	
۸/۱۲	۷/۴	۷/۰۱	ورودی VS
۴/۶۲	۳/۵۳	۲/۶۹	خروجی VS
۶۶/۸	۵۲/۴۶	۳۵/۲	%VS کاهش
۱۰/۲۰	۱۰/۰۵	۱۰/۰۵	ورودی TS
۴/۳۶	۴/۰۶	۳/۷۲	خروجی TS
۶۶/۵	۵۹/۵۵	۵۶/۶۸	%TS کاهش

۳- کودهای تولیدی پس از جمع آوری از بسترهای لجن خشک کن که رطوبت آن حدود ۱۵٪ می رسد را می توان بصورت بسته بندی (برای حمل و نقل راحت تر) تهیه نمود. با توجه به اینکه مقدار مواد غذایی (N,K,P) قابل جذب برای گیاه، پس از تجزیه بی هوایی، بیشتر از کود تازه است، می توان از آن به عنوان کود غنی تر و با آلودگی کمتر در مزارع استفاده نمود.

پیشنهادات

۱- به دلیل اینکه در مرغداری ها از آنتی بیوتیک ها استفاده می گردد و نسبت C به N کودهای مرغداری کم است، بهتر است برای انجام تجزیه بی هوایی، آنها را با مواد آلی دیگر مثل کودهای گاوی، ترکیب نمود.

۲- کو ژنراتورها به دلیل داشتن بازدهی بیشتر از ۸۰ درصد برای جاهایی که امکان دسترسی به شبکه برق سراسری میسر نیست می توان استفاده نمود.

۳- پیشنهاد می گردد جهت بهره وری انرژی و جلوگیری از آلودگی محیط زیست، از سیستم تجزیه بی هوایی در دامداری ها و مرغداری های کشور استفاده گردد. در صورت تبدیل بیوگاز به الکتریسیته، برای کاهش بار شبکه سراسری برق کشور، ژنراتور را در زمان پیک مصرف روشن نمود.

منابع

۱- الماسی، م. ۱۳۸۱. درسنامه مدیریت انرژی. دوره کارشناسی ارشد مکانیزاسیون، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران.

۲- بی نام، سالنامه آماری. ۱۳۸۰. مدیریت و برنامه ریزی کشور، مرکزآمار ای ان.

۳- شایگان، جلال الدین و همکاران. تبدیل مواد آلی فاضلاب به گاز متن با استفاده از روشهای بی هوایی، از مجموعه مقالات اولین سمینار بیوگاز در ایران.

۴- شیخ الاسلامی، سید جواد. محاسبات، طراحی، ساخت یک مخزن تخمیر. از مجموعه مقالات اولین سمینار بیوگاز در ایران.

۵- صداقت حسینی، سید مرتضی. ۱۳۸۲. بررسی امکان استفاده از سیستم تجزیه بی هوایی یک مجتمع صنعتی تولید تخم مرغ در قزوین، پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته مکانیزاسیون کشاورزی. دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران.

۶- صفا، مجید. ۱۳۸۰. محاسبه انرژی مصرفی برای تولید یک کیلوگرم گندم در سطوح مختلف مکانیزاسیون در شهرستان ساوه. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته مکانیزاسیون کشاورزی. دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران.

۷- علی قاراداشی، ابولقاسم و مهرداد عدل. ۱۳۸۰. هضم بی هوایی زباله: شیوه ای نو برای دفع مواد زائد جامد فساد پذیر و تولید انرژی. نشریه انرژی ایران. سال ششم. شماره ۱۲. اسفند ماه.

۸- مندی، عمید و همکران. ۱۳۷۸. بررسی امکان استفاده از بیوگاز در ایران. از مجموعه مقالات دومین همایش ملی انرژی.

۹- متزوی، م، ت. ۱۳۸۱، فاضلاب شهری، جلد دوم، تصفیه فاضلاب شهری. چاپ دهم، انتشارات دانشگاه تهران.

10- Hobson, Peter n and et, al. 1993. Anaerobic digestion modern theory and practice. London and Newyork: Elsevier applied science.

11- Fry, L john. Methan digesters for fuel gas and fertilizer.